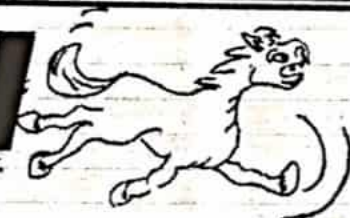

KAMPEN

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 3
2003

STORSLAM

JOSSAN, KRISTIN OCH HENKE SUVERÄNA
NÄR DM-ORIENTERINGEN AVGJORDES!

SOK Viljan
OSKARSHAMN

DESSUTOM..

Love Search 5-dagars
Jukola Tjoget GM
Belgien

Skynda dig älskade skynda att älska, dagarna mörkna minut för minut....utom Smålandskavlehelgen, då nästa kväll kommer drygt en timme tidigare än kvällen innan. Glöm inte att ställa tillbaka klockan liksom trädgårdsmöblerna...

Hur har sommaren varit? Rätt OK, tycker de flesta trots att Oskarshamn fick 220 mm regn i juli vilket är 50 mm mer än någon enskild månad sedan mätningarna startade ca 1900 kallt. Men det kom koncentrerat. Krokshult var värst i Sverige med 297 mm i juli.

Jag glömmer aldrig mitt löppass på gamla milspåret vid stugan torsdagen den 3:e juli. Det hade regnat tre dygn i sträck och spåret var inget spår utan ett sjösystem med bäckar mellan sjöarna. I en av sjöarna gick vattnet till midjan och fortsatte att stiga innan jag insåg att jag måste vända och runda sjön långt ute i skogen. Jag tror att det var gemensam träning vid stugan den torsdagen men bara jag kom. Vilket var synd, då ni andra missade ett minne för livet. Tiden på milspåret har jag förträngt men det var antagligen den sämsta jag haft.

På orienteringsfronten har det hänt en hel del, som Du kan läsa om i detta nummer av Kampen. 5-dagars t.ex. som jag själv skrivit ett alltför långt reportage om. Läs inte det om Du har ont om tid. Belgiens 3-dagars är kortare och trevligare. Jossan har som vanligt varit flitig skribent och förutom den numera

traditionella "Love search" skrivit om Rikslägrät för ungdomar i Idre och GM.

Göran har skrivit om den otroligt trevliga tävlingen Gubbtiomila. Missa inte den nästa år om Du har åldern inne (dvs minst 35, ingen åldersgräns uppåt). Martin har skrivit om den nästan lika roliga tävlingen Tjoget där även de som är under 35 får delta.

Kristin har skrivit om ett Konfa-läger. Konfa betyder konfirmation kan jag berätta för er som är över 35 och kanske inte hajar tugget. Triathlon har Mats skrivit om. Missa inte heller Rolands ledare och info om barnomsorgen och Agnetas stjärnor.

Redaktörens sida

Glöm inte att skriva till nästa nummer.

Presstopp till Kampen nr 4/2003 blir torsdagen den 27/11

Vi ska också göra ett jubileumsnummer med anledning av att SOK Viljan fyller 60 år precis som Silvia faktiskt. Har Du något att bidra med till detta nummer så är Du välkommen att maila detta till Martin och mig. Jubileumsnumret ska komma ut till den fest som planeras men som det ännu inte är bestämt exakt när den ska vara.

Ha en bra höst och spring fort och rätt i skogen.

Hoppas
F. Knut

En härlig sommar ligger nu bakom oss. När detta skrivs är det höstrusk, lite väl tidigt. Sommaren är numera den period då vi som orienterare har möjlighet att delta på välarrangerade "semester-tävlingar". 5-dagars är för många av oss en av årets höjdpunkter då vi kan kombinera orientering med

LEDAREN

avkoppling och semester. Bohusläns tävlingar var inget undantag utan de bjöd på fin terräng och bra utmaningar rent tekniskt, samtidigt som det fanns tid för salta bad. Den sociala klubbkänslan stärks runt kvällens långbord. Något vi alla kommer att minnas är Pelle Pettersson, en av klubbens grund-läggare och kartutvecklare, som för ca 40 år sedan lämnade Oskarshamn för jobb i Uddevalla i samband med varvskrisen. Han kom i samband med långbordet och överlämnade sitt erövrade vandringspris till klubben för att det åter skall komma till användning. Trots ihållande regn under tävlingens avslutning så satt Pelle vid vår klubbskärm och följde våra bravader. Tack Pelle! Jag vet att han läser detta då han vid vårt 50-års jubileum lämnade över porto för livstids prenumeration. En gång Viljan – alltid Viljan.

Vi har mycket att se fram emot under hösten. Jag är övertygad om att det kommer att bli ett medaljregn över klubben vid mästerskapstävlingarna. Veteranerna har redan visat vägen med tre medaljer på Veteran-RM.

Vår klubbänläggning kommer att få ett

rejält uppsving då barnomsorgen kommer att nyttja den ca 6 tim per vardag tills vidare. Med visst hänsynstagande till varandras aktiviteter kan detta bli riktigt trevligt och bra. Det ger också ett visst tillskott till vår kassa så vi fortsättningsvis kan ha en hög ambition med vårt idrottande.

En stor händelse blir vårt 60-års firande. Föreningen föddes officiellt den 9 dec. 1943. En projektgrupp startar nu upp arbetet med att hitta formerna för vårt firande som blir någon gång under vintern och säkert något alldeles extra.

En stor sak blir också vårt allmänna möte tisdagen den 14 oktober. Ett allmänt möte kan väl inte vara en stor sak tänker du säkert. Jo - i höst är det speciellt. Vi är inbjudna av en av våra sponsorer SKB så det gäller att vi alla ställer upp för att visa att klubben är en aktiv klubb, samtidigt som vi kommer att få en trevlig information om SKB:s verksamhet. En sådan manifestation är en fördel när vi förhandlar om avtal.

Slutligen så pågår just nu ett positivt samarbete mellan sponsorgruppen och arrangörerna av höstens tipspromenader som kan bli en riktig bra lösning när det gäller utveckling av såväl sponsorverksamheten som tipspromenaderna. Vi ser fram emot en härlig höst där naturen bjuder på årets höjdpunkt vad avser färgprakt.

Som vanligt, vi kör så det ryker.

Roland

bara 4:32 efter i H20 E.

Dagens banan gick till Ulla Nilsson (mamma till den kända Kampenmedarbetaren Agneta). När hon kom till första kontrollen började hon fundera var startkortet var. Hon letade noga på framsidan och baksidan av kartan och det enda hon kunde hitta var tre

Veteranen Sonja.

små reservrutor. Till slut var hon tvungen att fråga och fick då reda på att hon skulle stämpla med sportidentpinnen som hon hade på fingret. Tur att hon hade den med sig...

Dag 2

Eftersom jag inte tränat mer än 40 minuter strandlöpning de två veckorna innan 5-dagars så tänkte jag att det både orienteringsmässigt och löpmässigt skulle gå bättre och bättre ju längre veckan led. Det stämde också att jag gick bättre dag 2 än dag 1. Terrängtypen var helt annorlunda än dag 1. Flackare och väldigt mycket mossar på andra etappen som gick mellan Ljungskile och Lilla Edet. Jag bommade inte mer än tre minuter och var 12 efter på 59:e plats. P-O Derebrant var denna dag en minut snabbare än mig. På spurten hade jag 57 sek, hela nio sek sämre än Stina Lord.

Bästa Viljanplaceringar dag 2 hade Sonja och Jossan (känd medarbetare i

Kampen) som båda var 4:a. Närmast segraren var vår husvagns hopp John Sjösaeter på 6:e plats men bara 3:06 efter ettan i H13.

Sonja fick en retroaktiv banan för att hon glömde ryggsäcken i Oskarshamn. Lånat Viljanställ och nya skor gjorde ändå att hon kunde springa och gjorde det bra.

Dag 3

Tredje etappen gick av stapeln nära Högsäter norr om Färgelanda i Dalsland. Återigen annorlunda terrängtyp. Stora höjder, mycket hyggen och grönområden. Lite mer likt Dalarna. Jag bommade ingen kontroll men sprang runt flera gånger där det hade gått snabbare att springa rakt på. Förlorade kanske tre minuter på det. Blev 46:a på etappen nästan 14 minuter efter. P-O Derebrant slog mig denna dag med 2 minuter och på spurten hade jag hela 1.10, en ovanligt lång och jobbig spurt. Stina Lord var 7 sek bättre.

Anna Lampinen som ledde D20E vann inte denna dag. Ändå eller kanske just därför blev hon intervjuad av den oförtröttlige speakern Per Forsberg. Då sa hon att hon bommat för att hon blivit distraherad av en fotograf vid en kontroll. På frågan om på vilket sätt hon blivit störd kom svaret direkt: "Han var väl för snygg helt enkelt." Måhända något för Jossans relationssidor (eller gäller dessa bara Viljaner?).

Bästa Viljanplacering ånyo Sonja, den här gången tillsammans med John. Båda blev 4:a. John var också närmast etappsegraren bara 1.33 efter.

Bananen gick till Gunvor som åkt från Oskarshamn och tagit med Sonjas färdigpackade ryggsäck men då istället glömt sin egen handväska med en massa grejer som hon behövde ha med sig...

Vilodagen

En välbehövlig vilodag som ägnades åt olika aktiviteter. Annika och jag åkte tillsammans med mina föräldrar till Bassholmen där det finns ett fint träsegelbåtmuseum. Ja, seglen är inte av trä, men ni fattar, va? Där har också Annika tillbringat många somrar då hennes förre man har en båt byggd på 1890-talet av typen kåg ifall det säger dig något. Mig säger det något mer nu när jag besökt muséet där det fanns flera både sjödugliga och ej sjödugliga segelbåtar av flera olika typer, t.ex. kåg, julle, snipa och vässing. Dessutom fanns där modeller över hur Bassholmen såg ut förr. En stor industri på 1800-talet var silkkokeri där produkten tran användes som lysolja och i kosmetika.

David och Hasse Svenson genomförde första 5-dagars tillsammans.

Några andra åkte till Göteborg där man kunde roa sig på Liseberg eller besöka den kända tobaks och godisaffären Röde Knut. Ytterligare andra var kvar på C-orten och badade och/eller busade med kompisarna, något som vår husvagns hopp ägnade mycket tid åt.

Dag 4

Fjärde och femte dagen hade samma TC, på gångavstånd från C-orten. Viljan hade sen start och skulle springa fort i trajer (även kallade 5-dagars-stigar) var det meningen. Varmt var det på förmiddagen och jag sa när jag satt där på TC att det vore skönt om det kom lite moln. Det hörde Gud eller Murphy eller vem det nu är som styr. 20 minuter senare ösregnade det. Och det var ett riktigt västkustskt regn. D.v.s. mer likt ett vattenfall än ett regn som vi på solkusten är vana vid. På väg till start kom det en till likadan skur och sedan kom det ytterligare en på slutet då vi

sprang i en ravin som blev geggigare och geggigare för varje skur och varje löpare som passerade. För mig regnade det som värst på upploppet. Fjärde etappen var kortdistans, något som jag alltid haft svårt för då jag blir stressad och dessutom är rätt sölig in mot kontrollerna. Jag gjorde en riktigt dum grej redan till första kontrollen. Var lite osäker men läste in mig när jag såg en kontroll i en mosse. Jaha, tänkte jag, det måste vara den där tvåstrecks-mossen 100 m innan min kontroll som också var en mosse. Sprang en meter från kontrollen men var så säker på att det inte var min att jag inte kollade kodsiffran. Över berget bara och där skulle den vara. Men ingen kontroll. Stannade konfunderad och läste och kom till slut på att min kontroll var den som jag sprungit förbi. 2 minuter bom redan på första. Något som faktiskt hade kunnat rendera i en banan om jag inte "glömt" att tala om det vid kvällens långbord.

Det var inte direkt torrt på de två avslutande etapperna - fråga Stina och Martin.

Den här dagen hade det pratats mycket om spurten och alla Viljaner försökte spurta så gott de kunde. Så även jag men eftersom jag fick en stormartad hagelskur i magen så gick det ändå inte helt bra. Jag hade 42 sek och fick stryk av Stina Lord med 4 sek. P-O Derebrant var på hela banan 1,5 min bättre än mig som var

72:a på etappen knappt 11 minuter efter.

Strax efter att jag kämpat mig i mål rapporterade speakern att Jossan kommit in som ny ledare i D16. Eftersom D16 bevakades särskilt denna dag så blev hon intervjuad men tekniken funkade inte riktigt så hon fick svara 5 ggr på frågan om det var kul att slå Malin Sand. Det tyckte Jossan att det var varje gång. På frågan om hon hade någon chans att vinna totalt svarade Jossan nej och det var nog sanningsenligt då hon trots att hon låg tvåa var hela nio minuter efter Malin. Men på frågan när Jossan skulle komma ikapp Malin så svarade hon nästa år. Bra inställning. Heja Jossan! Äntligen fick Viljan en etappsegrare och detta trots att Jossan haft problem i den geggiga ravinen och fick springa en omväg på ett ställe för att det helt enkelt inte gick att ta sig upp. Det förlorade hon drygt en minut på men vann ändå...

Bananen gick till Roland som sprungit ner i den geggiga ravinen och kämpat sig upp på andra sidan bara för att vid en extra kartkoll upptäcka att kontrollen satt på den sida han kommit ifrån. Bara att vända och halka ner igen.

Dag 5

Denna dag var nog den som var mest lik Oskarshamnsterräng. Bara den geggiga ravinen på slutet bröt av där det var mer kontinentalt. Regnet på natten och morgonen gjorde ravinen om möjligt ännu geggigare än dagen innan. Men nu var det lika för alla.

Kristin gick bra men var ojämn.

Jaktstart är kul. Gör att det blir lite mer likt kavle. Lite mer nerv i tävlingen. Det bomrades friskt i skogen. I damernas superelit t.ex. var Karro A-H och Jenny J ute på en niominuterssväng vilket gjorde att Heather Monro sprang förbi och vann. Läs mer om det i Skogssport. I D16 gick Malin Sand ut med nio minuters ledning. Även hon bommade men tyvärr inte lika mycket som Jenny och Karro. Jossan tog in 4,5 minuter, vann etappen och kom tvåa totalt. GRATTIS. Näst bäst i Kampenredaktionen var Martin Svensson som också var tvåa men var 22 min efter segraren. Ytterligare en etappsegrare och totaltvåa var Sonja Svensson. Hon var dock 108 minuter efter. Ingen spurtstrid om segern i den klassen. Överlägset bäst i husvagnen var John som gjorde sitt jämnaste och bästa 5-

dagars hittills och slutade 6:a i getingboet H13. Ytterligare två fina etappinsatser svarade Kristin och Henke C för som båda blev 4:a på etappen och plockade upp till 8:e (Kristin) resp. 13:e (Henke) totalt.

Själv gick jag ut som 61:a, 56 minuter efter. Närmast före mig gick Bengt Hesslekrans från Njudung ut. Det skiljde 50 sek så jag såg honom inte i början. Jag gjorde dock inga större misstag i början och såg ryggen på honom första gången vid 5:e kontrollen. Ökade farten lite men kom inte närmare till sjätte. Sjunde gjorde jag en liten sväng på och tappade ögonkontakten. Sen körde jag allt vad jag orkade på den lite längre sträckan till 8:e varför jag sprang lika snett som Karro och Jenny. Ca 40 grader snett och rätt långt innan jag upptäckte det. Dock fick jag därigenom en enklare ingång till den kontroll som det bomrades mest på i min klass, varför jag placeringsmässigt inte tappade något på den sträckan. Men Bengt hade två minuter bättre tid och täten 5.

En till stor bom blev det till tredje sista, varför jag tog det väldigt lugnt från näst sista till sista. Nu skulle det spurtas. Och det var nog bara jag som tänkte så i min klass för jag vann spurten med 3 sek. Dessutom slog jag äntligen Stina Lord på spurten med 11 sek! Dessutom slog jag P-O

Derebrant på etappen, men hade jag varit med Bengt Hesslekrans i mål så hade jag slagit P-O även totalt. Det är väl det som är tjusningen med orientering, man kan alltid hitta om och men som gör att man tror att man haft chansen.

Vem fick sista dagens banan då undrar du säkert. Jo det fick den på väg till start mycket koncentrerade Jossan. Så koncentrerad var hon att hon gick på herrtoan utan att märka det. Gjorde vad hon skulle göra och hann gå ut innan någon påpekade hennes misstag.

Jag har ända sedan jag blev senior tyckt att svenska 5-dagars varit lite för mycket orientering på för få dagar för att vara riktigt kul. Men som H40 har man inte sådär slitsamt långa banor. Vilodagen är också en höjdare, liksom långborden de kvällar det är fint väder, vilket var de flesta i år. Men det bästa

med årets 5-dagars var att det innebar en sådan formtoppning till Gubb-tiomila.

Nästa år i Göteborg missar jag och Annika tyvärr men 2005 i Småland har vi redan bestämt oss för att delta. Ska Du med?

Undrar
F.Knut

VILJAN TRIATHLON

För Viljan Triathlon har det varit ömsom vin ömsom vatten denna sommar. Tävlingarna i Sävsjö och Osby som var bra förra året blev inställda i år. Flera cykelvurpor har inträffat på träningsrundorna. Vid den värsta skadades vår förre klubbmästare i axeln så allvarligt att han räknar med ett halvt års läketid. Utan hjälm hade det kunnat gå ännu värre. Vidare har några råkat ut för tveksamma diskvalificeringar eller punkteringar i framskjutna placeringar på tävlingarna. För att övergå till ljuspunkterna så finns som tur är också en hel del. Vi har fått en riktig järnman genom att Stanley Gunnarsson genomförde Österrikes Ironman i juli. Oskarshamns triathlon blev som vanligt årets höjdpunkt. Det var lika fint väder som förra året och varmt i vattnet. Vi var hela femton från Viljan som var med. Tomas Jonson lyckades bäst och blev därmed årets klubbmästare. Grattis! Ett diplom väntar på att delas ut vid lämpligt tillfälle. En kul nyhet var det gick att ställa upp med ett stafettlag. Det blir inte fullt så jobbigt så fler lag kan förväntas vara intresserade nästa år. Eftersom det inte blivit så mycket andra tävlingar så har det istället blivit tid för en del övriga aktiviteter som vi gärna gör om och rekommenderar. Det är bland annat Belgien tredagars i orientering, Göteborgsvarvet och inte minst träningsläger på Lanzarote.

Conny, Kent och Mats
Triathlonsektionen

KLUBBMEDLEMMAR - BOKA UPP!!

Allmänt möte tisdagen den 14 oktober 18.30 för information och diskussion.

På programmet kommer att stå bl.a. Studiebesök vid SKB. 60-års jubileum. Vårens tävling. Utveckling av klubbens verksamhet, mm

Plats blir förmodligen SKB, Ävrö och vi kommer att samordna resan från IP. Ställ upp för att bl.a. ge ett positivt intryck av klubben inför vår sponsor!!!!

Lördagen den 22 november för planeringsdag där vi fortsätter arbetet med att jobba med klubbens utvecklingsarbete och långtidsplan. Här är det viktigt att i stort sett alla klubbfunktionärer deltar men även övriga klubbmedlemmar är varmt välkomna.

Styrelsen

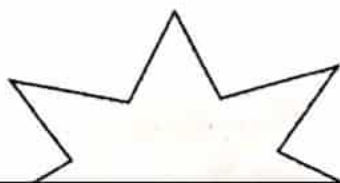
BINGOLOTTO – ETT BRA SÄTT ATT STÖDJA KLUBBEN!

Höstens Bingolotto är nu igång. Genom att köpa eller sälja lotter bidrar du starkt till klubbens ekonomi. Ca 15 – 20 kr per lott går direkt till klubben. Utöver detta får du möjlighet att delta i spännande spel och utlottningar. Höstens program och spel innehåller många, som vi tror förbättringar för den som tittar på programmet och spelar. Bl.a. så tas mycket av "ringandet" bort vilket medför att lotten har ett stort värde även om man inte har tid att titta på programmet. Underhållningen görs bredare och en nyhet är vinnarläktaren som du bara måste se.

Klubbens behållning för försäljningen vecka 2 – 23 under våren var 42 785 kr. Ett stort och varmt tack till alla som sålt/köpt lotter och som på detta sätt bidragit till våra idrottsliga framgångar.

Målet för hösten är att vi tillsammans skall bidra med minst samma summa. Har du problem att få tag i klubbens lotter så slå en signal till Stefan Bergh tfn 830 60, så kommer inte du heller att sitta lottlös.

Styrelsen

SÖKES

Sportident-pinnar för utlåning till klubben.

Du som har en pinne som du bara använder någon enstaka gång om året, kan du tänka dig att låna ut den till klubben? Du får givetvis tillbaka den när du behöver den.

Pinnarna kommer att användas för nybörjare som vill prova på och på kavlar.

BiNGO LOTTO

Sitt inte lottlös

I kontrollringen i detta numret har vi en intervju med Stina Lord, Viljans kavlespecialist.

När jag gjorde denna intervjun var vi på väg till DM-kavlen.

Där gick det inte så bra för Stina, inte för Kristin heller, men man kan ju inte alltid gå bra.

I alla fall så har vi här lite fin fakta om Stina.

Namn: Stina Lord

Ålder: 15, 18 juli.

Skostorlek: 36

Favoritfärgen är: Blå

Mål i höst?

Vara med på USM. Detta målet har Stina redan klarat av när ni får denna tidningen, dagen efter lades nämligen det ut vilka som var uttagna och där var Stina med.

Stinas långsiktiga mål är att bli bättre och bättre.

Vilken kompass har då Stina?

- Jag har en Moscow tumkompass.

Stina brukar ladda upp med att äta en tallrik gröt på morgonen, det är hennes sätt att ladda upp. Annars är favoritmaten kyckling och potatis, med kycklingsås till.

Civilstatus:

Stina har pojkvän, ifrån Huskvarna. Han heter Anders Yngve. Han är också 15 år och kommer delta på USM precis som Stina.

Lite fakta om Anders så är det så att han är en blond kille på ungefär 161 cm. Han har en tvillingbror som heter Claes. Dessa två är väldigt, väldigt lika. Det ända problemet jag kan hitta, att Stina tar fel på pojkarna. Men inte ska väl detta kunna ske?

Stina och Anders träffades på Femdagarsdiscot. Man kan säga att de blev tillsammans på GM, det är vad jag tror.

Vilket är då Stinas favoritbarnprogram?

- Dom tre vännerna och Jerry.

Knäckebröd, brer du på den släta eller håliga sidan?

- På den släta.

En sista kluring tillsist.

Heter det en rak kurva eller ett rak kurva?

Stina är en hårding, genomskådar mig och säger, den är ju gammal.

- Det finns inga raka kurvor.

Skvallerjournalist: Josefine

GUBBARNAS JULAFTON

När "alla" orienteringsentusiaster över 35 år samlas någonstans i Östergötland första helgen i augusti blir det lite av julafton. Det är då vi samlas till gubbtiomila eller Budkavle 43 som det officiellt heter. En guldgruva för Linköpings OK som kom på idén för 20-talet är sen. LOK och deras medarrangörer som varierar mellan åren svarar alltid för fina arrangemang. Tävlingsprogrammet är ju alltid tajt så det är nog det bästa möjliga datum. I Viljan har vi dock för det mesta svårt att få ihop ett riktigt bra lag, framför allt i stora klassen, H 43. Det är inte högprioriterat och kolliderar ofta med semestrar o dyl. Vi har många gånger haft "kanonlag" på pappret men när det väl är dags har flera fallit ifrån och vi får gå ihop med någon annan klubb. Så även i år då OK Bävern blev vår partner.

Högre upp i åldrarna är det mera attraktivt att springa gubbtiomila. Inte minst bland finnarna som de senaste åren fullständigt dominerat H 55-klassen.

Klassindelningen, förresten, och tidsupplägget kan man ha synpunkter på. Ofta upplever vi, och säkert många andra klubbar, en konflikt i laguttagningen mellan klasserna. Bl a Jan-Erik, Allan och undertecknad har flera gånger upplevt att vi varit "attraktiva" i två klasser. När det gäller klassernas inplacering under tävlingsdygnet är det enligt min uppfattning lite för utspritt. Klubb-

Viljan hade kombinationslag med OK Bävern.

sammanhållningen blir ju inte så bra när klasserna är så åtskilda från varandra. Man åker vid olika tider och träffas på sin höjd en kort stund på tävlingen. Det saknas både coach och supporters vilket gör att det inte känns riktigt som en "vanlig" budkavle.

Nåväl, avslutningsvis några ord om årets tävling. Bäst gick det för kombinations-laget Viljan/Bävern med en 25:e-plats i mål. Knut och Ove gav laget en lika fin start som i fjol och var med i absoluta täten, 2:a efter två sträckor. Ännu efter halva tävlingen var man bland dom tio bästa. För övriga Viljanlag gick det inte så bra. I HD 60 en blygsam placering och i H 55 en felstämpling på startsträckan. Men vi kommer igen med nya friska tag till nästa "julafton".

Göran Svenson

UTHYRNING AV STUGAN TILL BARNOMSORGEN I RÖDSLE

Efter förslag av fastighetskommittén har styrelsen vid sitt senaste möte antagit ett förslag till avtal att vardagar 09.00 – 15.00 hyra ut stugan.

Blir dagis

Här kommer information till våra medlemmar av innebörden i avtalet:

Bakgrunden är att barnomsorgen just nu har stora barngrupper och därmed brist på lokaler.

De organiserar därför en form av "naturförskola" för två grupper som växelvis, varannan vecka kommer att bedriva verksamhet vid vår klubbansläggning. Avsikten är att i allt väsentligt driva verksamheten utomhus i naturen och friska luften. De har dock behov av att ha en fast lokal där de har möjlighet att bedriva viss aktivitet inomhus vid t.ex dåligt väder mm. Barnen kommer att samlas vid ordinarie förskola i Döderhult och sedan skjutsas upp till stugan. Föräldrarna kommer således inte att behöva lämna och hämta vid stugan vilket medför att trafiken på vägen bara ökar marginellt. Klubben fick därför en förfrågan om vi hade möjlighet att hyra ut viss del under viss tid till barnomsorgen. Fastighetskommittén som har haft ansvaret för frågan har tillsammans med ordföranden informerat och inhämtat medlemmarnas synpunkter. Medlemmarna är positiva till att vi hyr ut då det dels hjälper barnomsorgen i

en lite knivig situation samtidigt som det har mervärden för klubben.

Avtalet innebär bl.a. att:

- hyrestiden är från sept. 03 tills vidare med ömsesidig 6 månaders uppsägning,
- nyttjande är vardagar mellan kl. 09.00 – 15.00. Det ska dock ses som en flexibel tid så det kan hända att vi kan träffa dem redan 8.30 vissa dagar eller att de avslutar lite senare vissa dagar,
- barnomsorgen disponerar stugan med undantag av "herrarnas" omklädningsrum, dusch mm i den delen av anläggningen. De har också egen kyl/frys samt förvaringsskåp i storstugan. Dessutom är en nätbur uppbyggd i källaren för förvaring av ute-prylar,
- barnomsorgen ansvarar själva för städning av nyttjade lokaler,
- en viktig punkt är att vi tar ömsesidig hänsyn till varandras verksamhet så att stugan fungerar som motionsanläggning. Därför finns följande skrivning i avtalet:

"Hyresgästen förbinder sig att respektera de ordningsregler som gäller

för anläggningen och omgivande natur. Parterna överenskommer dessutom att visa hänsyn till varandra som måste anses erforderlig för att anläggningen ska fungera som motionsanläggning, klubblokal och lokal för barnomsorgen. Frågor av denna natur löses i första hand genom direkt samverkan mellan stugfogden och barnomsorgens personal.”

Det är fastighetskommitténs och min förhoppning och övertygelse att vi alla hjälps åt för att barnen med personal

skall känna sig välkomna och trivas i vår klubbstuga. Utöver att klubben nu har en fast inkomst per månad, där en viss del kommer att bidra till klubbens verksamhet, så har vi stora möjligheter att ge föräldrar och barn ett positivt intryck av klubben, som på sikt kan innebära ökat deltagande i ungdomsverksamheten och tipspromenader. Vi har det man på företagsspråk kallar för en Vinna – Vinna situation.

Styrelsen - Fastighetskommittén

LOVE SEARCH

Lite kompletteringar från förra numrets Love Search.

Lite har ändrats och lite nytt blod har kommit in.

Stina tog inte hallningen som jag tyckte utan gick sin egen väg och hittade en kille från IKHP på 5-dagars, sista natten. En hur skön kille som helst som heter Anders Yngve.

Kristin och Olle Karlsson (Tullinge SK) blev tillsammans på sitt konfirmationsläger som planerat.

En till som kan få vara med Här är Stefan Lennartsson som hittat en flicka (länge sen) som han nu ska gifta sig med.

Jag har fått höra att Tobias var ute och fiskade natten lång på 5-dagars. Jag vet inte riktigt vem det var, återstår att se.

Ute och spanat har Kampens egen amour, Jossan, varit.

BELGIENS 3-DAGARS

Åtta tappra Viljaner blev det till slut som drog iväg till rubricerade evenemang i en minibuss under pingsthelgen. Största Viljanklassen var H21B, en klass som även fanns i Sverige förr i tiden. Bör väl motsvara ungefär H21M fast svårare. I Belgien var det i stort sett samma svårighetsgrad på alla klasser. H40 och D21E hade samma bana alla dagarna och jag kunde inte se någon skillnad i svårighetsgrad mellan H21B och D21E. Dock var H21B kortare och hade mindre kupering. Förutom de 5 (Kent, Bubba, P, GW och Mats Gustavsson) som sprang H21B var vi också representerade i H21E (Bosse) D50 (Annika) och som sagt H40 (undertecknad).

Håkan "GW" segrade i den stenhårda B-klassen.

Om man jämför med hemma så var det färre detaljer, mer kupering och längre banor. God kondition var således viktigt för att lyckas. Två veckors förkyllning innan var ingen bra uppladdning.

Tävlingarna gick av stapeln i Ardennerna i Sydöstra Belgien. C-orten var Montenuau en bit söder om Aachen. Första och sista dagen var mer kuperad än hemma men ändå löpbara. Men andra dagen, jag säger bara det. På våra 7,7 km hade vi 485 m stigning efter

bästa vägvalet, vilket jag antagligen inte tog hela vägen. 91 min eller 12 min per km hade jag den dagen. Jag tror att det var drygt 10 pers i hela tävlingen som sprang under 10 min/km. En av dessa var Bosse som klämde till med en 8:e plats den dagen. Inte illa i H21E. Det

var dessutom World Ranking Event den dagen så nu tillhör väl Bosse de 10 bästa i Världen, eller?

Kontrollutsättningen var lite annorlunda jämfört med hemma. Vi hade sammanlagt tre kontroller som satt ungefär 50 m fel.

Två andra skillnader var att det inte fanns någon dusch vid TC men för att kompensera för det såldes istället alkoholhaltiga drycker i markan...

Men hur gick det då i getingboet H21B? Jag höll nog Bubba som förhandsfavorit men om kontrollerna satt i vägen så var GW givetvis farlig. Mats hade aldrig tävlat i orientering förut vilket inte brukar vara någon fördel men man vet aldrig.

Bubba bommade i början av både etapp ett och två vilket inte GW gjorde. Håkan hade sedan guldläge inför etapp 3 då han startade 7 minuter före Bubba och med en ledning över honom på 11 minuter. Dvs om bara Håkan hängde på Bubba om han blev ikappsprungen så skulle han vinna. Och så blev det också. Håkan

gjorde en rätt stor bom och blev ikappsprungen men inte ifrånsprungen av F. Bubba.

I huvudklassen gjorde Bosse två mycket bra lopp och låg ca 10:a inför sista etappen men då blev han lite krasslig och var tvungen att avbryta sitt lopp.

Förutom att kontrollerna satt lite fel och att kartan ibland var lite skum så funkade arrangemangen mycket bra. Tekniken (EMIT) fungerade utmärkt och alla resultat och sträcktider (även grafisk jämförelse mellan löpare) kan du se på följande webb-adress: <http://euregio.net/nsvamel/en/indexen.htm>

F. Knut

FÖRSTA JUKOLA

Den fjortonde juni åkte ett gäng viljaner till Finland för den årliga upplagan av Jukola. Erik, Tony, Våge, Fogel, Ove, Bosse,

coachen Janne och så undertecknad. För mig var det första gången i Finland och alltså första gången på ett Jukola och visst blev det en liten chock när Viking

Line-färjan gled in i Helsingfors. Eller förresten, inte just då men väl när vi skulle stanna för en fika. DYRT var ordet, sa Bull! Nu ska jag inte sitta här och propagera mot Euron, men jag tycker inte om den.

Själva tävlingen genomförde Viljan på godkänt vis. Både upp och ner för att till slut föras i mål av Bosse på 202:a plats. Sammanfattningen blir enkel: klurigt! Klurig orientering och klurigt att fatta vad speakern sa. Nu förstår man hur finnarna har det på 10-mila... Det var likadant på Jukola - fast tvärt om..

Martin

som önskar sig ett finskalexikon i julklapp!

I SIFFROR

Str	Namn	Tid	Efter tät	+/-	Växl
Herrar					
1	Erik Lennartsson	84.16	11.57	+ 11.57	266
2	Tony Lövdahl	99.12	37.42	+ 25.45	316
3	Våge Rindstig	89.14	43.55	+ 6.13	226
4	Christofer Fogel	57.09	59.45	+ 15.50	211
5	Martin Svenson	58.40	81.23	+ 21.38	217
6	Ove Lernå	76.34	97.43	+ 16.20	198
7	Bo Söderqvist	117.26	128.53	+ 31.10	202

HEJA SMÅLAND, HEJA SMÅLAND!!

Det hörde man inte mycket av på fredagskvällen, däremot Västergötlands starka stämman ekade över Borensberg där GM hade sitt högkvarter i år.

Natten blev dag och den klassiska distansen skulle avgöras. Vid starten var de lite rörigt, inte visste man om man fick ta kartan 1 minut innan start, eller i startögonblicket. Jag tog min i startögonblicket, efter att ha fått ett hugg på mig när jag försökte ta upp den 1 minut innan. Senare visade de sig att alla som jag frågade i min klass hade fått ta upp kartan 1 minut innan. Men, men.

I jobbigt blåbärssis sprang vi över stock och sten. Terrängen var fruktat jobbig.

Jag gick ganska bra och fick precis som min bror och Göran ett silver. Kristin kom trea och fick en bronsmedalj. Vi hade lite otur av att starta tidigt tror jag också, för alla segrarna utom i D14 startade bland de sista.

Fast nu ska jag berätta om det som var kul.

Alla roliga saker händer efter tävlingen. På kvällen var det en sprinttävling. Där kunde den som var snabbast i varje klass vinna 1000 kronor.

Inte dåligt med pengar.

Men tyvärr var det ingen av viljanerna som vann några pengar.

Efter det var det bara att skynda sig för att hinna duscha innan prisutdelningen skulle börja.

Till prisutdelningen fick vi igång Småland, nästan att vi lät mer än

Västergötland! Lite av det

kan ha berott på att de inte

fick några på pallen,

och hade då ingen att

heja på. Men

Smålänningarna

skrek och

tjoade på

alla pris-

tagarna

och jag har

hört att detta

var smålands bästa

GM. Jag vet inte om

det är sant, fast det gick

bra och vi hade två på pallen

i varje klass utom i D 14.

Västergötland då, som inte fick någon medalj, fick Småland, Göteborg och Östergötland emot sig.

- Västergötland fick ingen medalj, ingen medalj, ingen medalj.. ekade nu över området.

På kvällen var det bara bus hela tiden. Efter att Småland försökt storma Västergötlands hem, gymnasalen och blivit utslängda därifrån av deras ledare fortsatte vi till Blekinges högkvarter. Fast nu var vi bara sju. Vi var tvungna att ge igen det dom gjort mot oss på USM-lägre.

Så, vi smet in i skolan, letade reda på Blekinges korridor och sprang in i deras sovsal vilt sprutande vatten omkring

KONFALÄGER 2003

Alla ni som inte har konfirmerats och tänker göra det nästa sommar eller kanske om några år, sök till Konfalägret i Sjöarp!

Där har jag varit den här sommaren i 4 veckor och jag har haft så himla roligt. Inga föräldrar, bara en massa roliga och nya kompisar i din ålder med samma intresse som du, så klart orientering, en massa goa ledare som hittar på en massa bus när ni är där och så bor ni som på ett slott (nästan...men en gammal skogsbruksskola är ju aldrig fel!).

De 4 veckorna jag var där gick jättesnabbt, man hann knappt packa upp innan man var konfirmerad och skulle åka hem. Det är så mycket aktiviteter, träningar och roliga grejer som man hittar på, så dagarna bara rullar på.

Vi var 42 stycken konfirmander, nästan hälften killar och tjejer och det var ungefär 9 ledare mellan 19 och 30 år som tog hand om oss. Alla ledare var orienterare eller hade någon koppling till orientering så ville man bli uppföljd på träningarna så fick man det. Träningarna är ofta sådana träningar som du aldrig har stött på förut, så istället för en vanlig OL-bana kan det vara träningar som Bäver-OL, Klädnypan eller Tennis-OL som jag inte ska gå in närmare på för att krångla till det för du stackare som ska läsa detta. Vi hade också dagar då vi hade Multisport, skytte-OL och vi arrangerade även en tävling för våra föräldrar som kom och firade midsommar med oss.

Efter några veckor var det dags för kill-tjej dagen, då killarna och tjejerna är ifrån varandra en hel dag. Killarna hade

fotbollsmatch, badade i den lilla fina sjön som ligger bara en bit från där man bor och så lagade de middag till oss tjejer på kvällen.

Vi tjejer började dagen med ett bad och frukost vid sjön, sedan åkte vi in till Karlshamn och shoppade, åt och åkte till ett gym där vi hade boxning - det var riktigt kul! När vi kom hem bjöd killarna på middag som de hade lagat på dagen när vi varit borta.

Såklart var det ju ett x antal fotboll- och brännbollsmatcher, flaggan med skärmar, mossfotboll, och inte tala om alla morgongympa - pass som man har varje dag. Det är jättekul!

Men jag varnar er bara för ledarnas hemska sång eller väckningsmetoder på morgonen när de studsar in till ditt och dina 2 rumskompisar på morgonen, men det är lugnt, de flesta överlevde!

Visst finns det lite lästimmar för de föräldrar som nu blir helt undrande över vad man egentligen gjorde där mer än roade sig och hade kul. Några timmar om dagen eller varannan dag, det var lite olika, hade vår präst Agneta och några av ledarna läsning för oss. Det kanske gick lite långsamt ibland men vi fikade ofta och målade eller gjorde drama, så det var kul.

Jag mötte många roliga och nya kompisar när jag var på Sjöarp och jag har kontakt med dem eftersom man möts på de flesta tävlingar. Man har jättemånga roliga minnen så det är ett måste för dig som vill konfirmeras för du kommer få det jätteroligt!

Kristin

MITT TREDJE OCH SISTA RIKSLÄGER

Jossan åker på Idreläget - med eller utan ledare!

När jag klev på bussen i Eksjö som skulle ta mig upp till Idre för ännu ett riksläger var jag till en början rädd. Inte för att alla som var inne i bussen såg farliga ut, tvärt om.

Utan för att en likadan buss körde oss förra året. Den gick sönder mitt ute i skogen och vi fick vänta på en ny buss.

Men vi kom upp och nu ska jag berätta om hur vi hade det, jag och Stina. Jag ska inte ta upp de dåliga sakerna som den dåliga maten som inte räckte, emit som inte funkade, fusk vid Stadjans hemlighet, gamla kartor där inte alla kontrollpunkter fanns med.. opps, det gjorde jag visst ändå!

Ledare, är det nödvändigt?

När vi kom fram till Idre fjällanläggning fick vi reda på vilka stugor vi skulle ha, och kan ni tänka er så fick vi nästan de finaste. (Finare än 08:ornas!!)

10 stycken skulle bo tillsammans i varje stuga. Snabbt var vi ett gäng, men för att vi skulle bli så ledsna som möjligt var det tvunget att vara en ledare i varje stuga!!!

Jag höll på att tappa andan, nu skulle vi ju inte kunna vara uppe till morgon timmarna för ledarna tror ju att man åker dit för att träna! ;-)

Det hemskaste var att vi var tvungna

att dammsuga minst en gång om dagen för han tyckte det var för grisigt på golvet.

Träningen

Vi hade bra träningspass, dock känner man ju igen sig en del på vissa platser. Jobbiga, tunga pass, några lite lättare. Långpass uppe på kalfjället, härligt! Fast för min del blev det inte så härligt, eftersom jag min klant tog ett par nya doxor och skaffade mig tre skavsår på den 9,5 km. långa banan. Sist tillbaka kom jag också tillsammans med Jennie Runesson. Lite skratt och fniss från 08:orna som fick trängas med oss i bussen när vi klev in och bussen körde iväg. Men jag kan tänka mig att de flesta av dem "bara" sprang 7 km.

Mer och berätta om träningarna kanske är att allt om att jag skulle vara bra är överdrivet, fick stryk av en 40 årig tant på utmaningen! Pinsamt!

Disco, raggande och bad

Härligt disco även i år, det kom dock igång väldigt sent sista dagen. Musiken

var kanske inte den bästa, men det ordnade "rockbjörnen" till. En liten vit björn som flög omkring i luften och där den var, rockades det. Stina fick föresten första discots "rockbjörn" med sig hem. Hur hon fick den vet jag inte om jag ska nämna, jo. Av en Järfälla grabb, men om ni nu trodde att där uppstod gnistor trodde ni lite rätt, men de slocknade eftersom han var en mysko typ.

Så nu vet ni det. Stina och Erik som jag skrev om i förra numret blev inget av. Något som inte riktigt hör till denna sidan måste jag bara berätta om, mina spekulationer är inte helt fel. Kristin och Olle är tillsammans, fler saker som har hänt vet jag inte än eftersom jag varit borta på läger. Vi får se vad John skriver hur det gick med tjejerna i sitt reportage om Västerviksläget.

Men åter till Idre. Discot var som sagt toppen och efteråt var man blöt, inte av att vattenledningen gått sönder utan man blev på nått konstigt vis svettig när man dansade 1 mm från (högst) närmaste tjej/kille.

Så därför kom det traditionella doppet i polen efteråt.. Vissa tar av sig tröja och byxor för att inte dränka allt, andra hoppar i med märk väl allt på sig, även telefon och pengar, inte allt för smart kanske!

Efter det gick jag hem och bytte kläder och smög iväg till Kalles stuga, där jag var en del. Stina, ja du, jag vet inte riktigt vad hon gjorde på kvällen. Antingen gick hon och la sig efter discot eller så var hon ute och härjade någon stans.

När jag kom hem snarare på morgonen än natten låg alla och sov i alla fall. Så jag gick och la mig och sov ett par timmar.

Sista passet!

Pigga och glada gick vi upp. (?) Idag var det sprint, det sista passet. Åt och gav mig iväg med mina skavsårs omplåstrade fötter. Uppför till starten. Innan man fick ge sig iväg var man tvungen att krypa igenom en iglo för att få en emit bricka. När jag fått den, bestämde jag mig som nästan alla andra för att ta den kortaste banan.

Inte trodde jag att jag skulle vara så pigg när jag gav mig ut. Det gick jätte lätt. Det kan ju bero på att det var nedför de tre och en halv första sträckorna. Men det gick bra tills jag skulle upp och ta fyran, den kan inte ha suttit riktigt rätt enligt mej. Jag missade den med en och en halv minut kanske. Sen var jag slut och små joggade och gick till sista kontrollen som det var uppför hela vägen till. Men i mål tyckte jag det hade gått ganska bra i alla fall och tänkte att jag ville se sträcktiderna, eftersom att jag sprungit på bra början. När jag skulle stämpla ut min bricka fick ja svaret den funkade visst inte. Nehe, sa jag och trodde att Lasse skojade med mig, men inte. Emit brickorna var för gamla och det var bara vissa av dom som funkade. Samma sak var det med min kompis bricka. Detta var dåligt tycker jag! Men vi fick i alla fall en T-shirt i rätt storlek och ett pannband. =)

Bussen gick hem och jag kan tänka mig att under bussresan upp och hem hade vi nog sammanlagt tio stycken Quis! (Sista sov jag igenom!)

Mitt sista Idre läger, nästa år vill jag vara ledare! Hoppas det är många med från viljan då!

Jossan

MEDALJ- REGN

På en dryg vecka i månadsskiftet augusti – september form-ligen regnade det DM-medaljer över SOK Viljan. En riktig värsting var **Henric Carlsson** med fyra individuella DM-guld av fyra möjliga! Han

har därmed redan säkrat segern i DM Grand Slam i H 20. Tre guld tog **Josefine Carlsson** i D 16. Hon missade endast guld i sprint där hon blev trea i D 20.

Så här ser medaljskörden ut i detalj:

Kort-DM Alstermo IF

John Sjösaeter H14 - BRONS
Josefine Carlsson D 16 - GULD
Henric Carlsson H 20 - GULD
Ove Lernå H 40 - SILVER
Stefan Olheden H 45 - SILVER

Budkavle-DM Nybro OK

D 35 - BRONS
H 40 - SILVER
H 45 - BRONS
H 50 - BRONS
H 70 - GULD

Henke Carlsson i topp!

Natt-DM OK Vivill

John Sjösaeter H14 - BRONS
Josefine Carlsson D 16 - GULD
Kristin Boman D 16 - BRONS
Henric Carlsson H 20 - GULD
Daniel Gunnarsson H 20 - SILVER
Allan Håkansson H 70 - SILVER

Sprint-DM OK Vivill

Kristin Boman D 20 - SILVER
Josefine Carlsson D 20 - BRONS
Henric Carlsson H 20 - GULD

DM klassisk Jönköpings OK

Josefine Carlsson D 16 - GULD
Kristin Boman D 16 - SILVER
Henric Carlsson H 20 - GULD
Ove Lernå H 40 - SILVER
Göran Svenson H 50 - SILVER
Sonja Svenson D 80 - SILVER

KLUBBRESAN

Sista-minuten-tips!

Vid denna tidnings pressläggning hade anmälningstiden för klubbresan ännu inte gått ut. Nu har den förmodligen det när du läser detta. Men om du skyndar dig på så kanske vi kan fixa ytterligare någon plats.

Resan går alltså till Gotland den 17-19 oktober där vi springer en kortdistans och en långdistans.

Avresa fredag kl 21.10 med färjan från Oskarshamn. Hemkomst söndag kl 19.50. Två boendeanternativ finns; vandrarhem och hotell, där hotell är c:a 100 kr dyrare för hela helgen.

Huvudsakligt färdssätt är cykel. Mot tillägg kan man ta med bilen eller boka plats på arrangörens bussar till tävlingarna.

Grundpriset för klubbmedlemmar är 250-300 kr på vandrarhem inkl frukost och cykel.

FAVORIT I REPRIS

Här kommer en favorit i repris. Det är Melkers serie "Nisse" från 1991 års tredje upplaga av Kampen.

TJOGET

Efter 2001 års fjärde och fjolårets sjätteplats var det ett Viljanlag med stora förhoppningar på sig som ställdes på startlinjen.

Efter en halvknackig inledning med platser kring 20 gjorde Josefine ett ryck på sista dagsträckan. Därefter följde finfina lopp på natten, men efter en del missande på morgonkvisten lyckades inte Viljan ta sig in på topp 10 igen. Slutplaceringen blev 12 för det något åderlättna laget.

"Skanska på ryggen"

Vad vi noterade på nattsträckornas radiatorapporter var att man hade väldigt svårt att urskilja Viljan. En gång sade man "Det kan vara Bredaryd" och en annan gång sa man "Det stod i alla fall Skanska på ryggen"... Små kännetecken som gjorde att i alla fall vi i Viljan visste att vi var med!

Martin

TJOGET I SIFFROR

Str	Namn	Banl	Tid	Efter tät	+/-	Plac
Lag 1						
1	Fredrik Rosenqvist	7,5	53.50	7.38	+ 7.38	79
2	Göran Svenson	3,9	27.10	8.26	+ 0.48	60
3	John Sjöäter	2,4	16.14	8.43	+ 0.07	33
4	Erik Lennartsson	7,7	45.21	8.18	- 0.25	20
5	Anna Lernå	2,5	16.37	8.02	- 0.16	18
6	Ove Lernå	6,2	43.13	3.33	- 4.29	15
7	Josefine Carlsson	4,2	30.54	4.02	+ 0.29	8
8	Bo Söderqvist	7,5 N	54.32	3.13	- 0.51	8
9	Tony Lövdahl	5,7 N	40.19	0.36	- 2.37	5
10	Lennart Kalén	5,2 N	48.50	8.59	+ 8.23	8
11	Markus Enberg	6,0 G	67.11	30.37	+ 21.38	16
12	Jan-Erik Nilsson	2,5	20.39	33.13	+ 2.36	15
13	Lennart Knutsson	7,7	58.23	41.53	+ 8.40	16
14	Anna Svensson	3,8	29.32	45.35	+ 3.42	16
15	Stefan Olheden	4,9	40.52	53.22	+ 7.47	16
16	Henric Carlsson	8,2	49.50	54.20	+ 0.58	11
17	Daniel Gunnarsson	6,2	51.43	65.51	+ 11.31	14
18	Kristin Boman	2,5	18.27	67.45	+ 1.54	13
19	Stefan Carlsson	5,2	42.28	70.29	+ 2.44	12
20	Melker Pettersson	8,3	60.11	81.33	+ 11.04	12

Lag 2

1	Anders Möller	7,5	53.50	7.35	+ 7.35	77
2	Mattias Olsson	3,9	35.23	16.46	+ 9.11	88
3	Anna-Li Jonsson	2,4	23.59	24.38	+ 7.52	94
4	Stefan Lennartsson	7,7	65.24	44.16	+ 19.38	88
5	David Svenson	2,5	24.17	51.40	+ 7.24	90
6	Sven Mikkelsen	6,2	87.44	91.42	+ 40.02	89
7	Sofie Barkstedt	4,2	34.00	95.17	+ 3.35	89
8	Tobias Gunnarsson	7,5 N	63.04	103.00	+ 7.43	86
9	Martin Svenson	5,7 N	52.03	112.07	+ 8.53	84
10	Göran Svensson II	5,2 G	51.16	122.57	+ 10.50	82
11	Henrik Olsson	6,0 D	64.58	142.21	+ 19.24	80
12	Britt-Marie Carlsson	2,5	25.18	149.36	+ 7.15	80
13	Håkan Johansson	7,7	63.09	163.02	+ 13.26	70
14	Marie Boman	3,8	33.46	170.58	+ 7.56	68
15	Hans Svenson	4,9	49.05	186.58	+ 16.00	65
16	Stefan Petersson	8,2	65.34	203.40	+ 16.42	68
17	Christofer Fogel	6,2	51.24	214.52	+ 11.12	67
18	Ethel Boman	2,5	24.32	222.51	+ 7.59	66
19	Ingemar Lennartsson	5,2	59.12	242.19	+ 19.28	68
20	Tomas Petersson	8,3	106.28	299.40	+ 57.29	73

**AGNETAS
STJÄRNOR**

**Tjejerna på ungdomens
10-mila. Ni får dela
på en stjär-
na. Jag hade
inte sju st.**

**Veterangubbe 1
Stefan Olheden
Silver på
Veteran-RM.**

**Veterangubbe 2
Allan Håkansson
Brons på
Veteran-RM.**

**Veterangubbe 3
Leif Carlsson
Brons på
Veteran-RM.**

**Britt-Marie & Ethel som
slog sina gubbar
på
5-dagars**

**Supportern Pelle Petter-
sson i Uddevalla
som skänkt
vandnings-
pris**

FEMDAGARS

Brutet löfte

Jag hade lovat mig själv att aldrig mer sätta min fot i Uddevalla efter 27/5 1983 då jag muckade från idrottsplutonen därstädes. Vad jag kan minnas var det regn eller snöblandat regn i stort sett varje dag.

Men 19½ år senare (i september 2002) gick Annika väldigt bra orienteringsmässigt två helger i rad och när sedan erbjudandet kom att anmäla sig till 5-dagars före 1/10 och spara en 50-lapp eller vad det var så slog vi till.

Men tälta ville vi inte göra så i januari ringde jag för att boka en husvagn i Uddevalla, det var ca 3 månader för sent, men så dök familjen Olheden-Henriksen-Sjösäter upp som räddande änglar i vanlig ordning. Marianne och John skulle bo själva i husvagnen och jag och Annika var välkomna att kampera ihop.

Jossan laddar med nytejpade strumpor.

4 Dag 1

NUMMER 3 2003 • SIDAN 4 Första dagen på Orust var det den terrängtyp som jag förväntat mig alla dagar med mycket kupering, opasserbara branter och mycket vägvalorientering. D.v.s. långt ifrån vad vi är vana vid. Jag gick rätt bra de tre första kontrollerna och där kom Håkan Svensson ikapp mig en minut. Eftersom 3-4 var en lång vägvalssträcka stannade Håkan och läste kartan. Och då hängde jag med honom. Men sedan

började han springa och var borta på tre röda sekunder. Huruvida en röd sekund är längre eller kortare än en vanlig sekund samt vad det är för färg på en vanlig sekund vet jag inte.

Jag sprang sedan efter fel stenmur två gånger och gjorde även ett par mindre kontrollbommar och blev till slut 84:a på etappen, 20 min efter Håkan och tre minuter efter P-O Derebrant som jag fick stryk av varje dag i Belgien. På spurten hade jag 41 sek, 6 sek sämre än Stina Lord D15.

Bästa Viljanplacering första dagen hade Sonja Svensson 2:a i D80 och näst bästa Martin Svensson, sonson och Kampenihopsättare 4:a i H18. Närmast täten låg dock Henke Carlsson på 14:e plats men